

Rejtő Jenő-est

Nagyon sokan jöttek el a Professzori Klub legutóbbi estjére, február 25-én, az MKB székházába. Aki kellemes estét, jó szórakozást remélt, az most sem csalódott. Az est programját ezúttal is a kiváló irodalomtörténész, a klub irodalmi műsorainak állandó szerkesztője és műsorvezetője, Tarján Tamás szerkesztette, Thuróczy Gergellyel, a Petőfi Irodalmi Múzeum Rejtő életművét gondozó munkatársával együttműködve.

Az ezúttal is kiváló munkát végző szerkesztők Rejtő Jenőnek (P. Howardnak) a kevésé ismert arcát villantották fel. Kevés szó esett az ismert regényekről, nem hangzottak el a jól ismert poénok, hanem inkább az életmű korai szakaszára helyezték a hangsúlyt. Elhangzott Rejtő korai verse (ami Ady-utánzatként hat), néhány részlet fiatalkori naplójából és levelezéséből (ez által néhány szó szerelmi kalandjairól), Nagy Dániel Viktor remek előadásában. Láthattunk egy filmrészletet is, Kabos Gyulával. És sok-sok zenét hallhattunk! Kéringer Dávid szaxofonon, Mester Dávid zongorán működött közre. Felcsendültek dallamok Rejtő egy sikeres színpadi művéből (*Aki mer, az nyer*), aminek szüzséjét Rejtő írta, szövegét Kellér Dezső (főszerepeit annak idején Honthy Hanna és Törzs Jenő játszotta), egy tangó („Elmondani jaj de nehéz”), egy magyaros foxtrott („Hej, rózsám!”), részletek Doktor Sándor Jenő zeneszerző műveiből, és egy operettből, aminek szövegét szintén Kellér Dezső írta (ebben hangzik el ez az érdekes mondat: „mondjon ma valami szépet!”). A zeneszámok egy-egy prózai részlettel váltakoztak („Konzílium az őserdőben” című Albert Schweitzer-parafrazisból, „A tizennégy karátos autó” című Rejtő-regényből), egy Villon-paródiából, valamint Tarján Tamás ceremóniamester és Thuróczy Gergely Rejtő-letéteményes kiváló, tömör fejtegetéseivel a pesti humorról, a magyar humor különböző képviselőiről, a ponyvaregényről, végül Rejtő betegségéről, halálfélelméről, haláltudatáról (munkaszolgálatosként halt meg 1944-ben). Sokoldalúan, gondosan összeállított műsor volt, kiváló előadókkal, színésszel, zenészekkel. „Aki hosszan szól, az hamarosan kimúlik” – mondta Rejtő, ezért most zárom soraimat.

Budapest, 2016. február 29.

Béres Judit